

милей мы, зашото иый не додехмы своееволно, но смы проводени; не иый погуббай съ ѿгнь, както що додохъ прѣдъ насъ. Тѣзи, що додохъ съ таквѣи смиренїе, Божія пророкъ гы помілава, а не пощадѣвъ първи-тѣ. който съ гордостъ и съ влѣсть додохъ и искахъ като робъ да го фанжть и безчестно да го заведутъ. Тога兹ъ станж побелѣнїе Гднѣ къмъ Стаго Ілїа, да отиди безъ страхъ при царю съ тѣзи третинѣ, и да мѹ кажи сѫщи-тѣ дѣмы, който и понапрѣдъ вѣвъ кавалъ. Тогаэнъ станж Бжїја пророкъ, че отиде съ педесетоначаиника и съ неговы-тѣ мѫжье, и като стигнъ при царю, рече мѹ: »Тзй дѣма Гдѣ — понеже си проваждалъ да пыташь віала за живота си, като че ни є ииало Бг҃ во Ізраїлѣ, когото ты мѹжаше попытатъ: затуй ни ще станешъ ѿ бдьра на който лежишъ, но съ смерть ще умрешъ». Спорѣдъ тѣзи Господни дѣмы, що ге ииреекохъ ѿ пророчески-тѣ чиста, Охозіа умрѣ безъ да се продигне ѿ бдьра си. Слѣдъ Охозіа прїе Ізраилко-то царство Йорамъ, негова братъ, зашото Охозіа иѣмаше сына. На тогаэнъ Йорама се съврши Ахабова дѣмъ, като се истрѣбї съ Божія гнѣвъ въ деніе-тѣ на Светаго пророка